

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Nógrád Megyei Bíróság, mint elsőfokú bíróság Balassagyarmaton a 2011. szeptember 14., november 10. és november 25. napján megtartott nyilvános tárgyalások alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A 2011. február 10. napjától bűnügyi őrizetben, majd 2011. február 11. napjától előzetes letartóztatásban lévő

... vádlott -

b ű n ő s :

- emberölés büntettének kísérletében (Btk. 166. § /1/ bekezdés, /2/ bekezdés b./pontja)

Ezért a bíróság 8 /Nyolc/ év fegyházbüntetésre és 5 /Öt/ év közügyektől eltiltásra ítéli.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába a 2011. február 10. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a bíróság beszámítja.

A Nógrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj. 112/2011. számú bűnjeljegyzéken nyilvántartott 12. sorszám alatti 1 db fekete műanyag nyelvű konyhakést **elkobozza,**

Az 1. sorszám alatti 1 db talajminta,

- 2. sorszám alatti 1 db munkáskabát,

- 3. sorszám alatti 1 db kabátbélés,

- 4. sorszám alatti 1 db sál,

- 6. sorszám alatti 1 db vérminta,

- 9. sorszám alatti 1 db kötött pulóver,

- 10. sorszám alatti 1 db. vasúti pufajka nadrág,

- 11. sorszám alatti 1 db 43-as bakancs lefoglalását megszünteti, és azok megsemmisítését rendeli el.

Ugyanezen bűnjeljegyzéken az 5. sorszám alatti 1 db. járóbot lefoglalását megszünteti és kiadni rendeli ... vádlottnak.

A 7. sorszám alatti 1 db fémrúd és 8. sorszám alatti 1 db bot lefoglalását megszünteti, és kiadni rendeli ... szám alatti lakos sértettnek.

A vádlott köteles megfizetni a Nógrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalának külön felhívására az államnak 285.981.- /Kettőszáznyolcvanötezer-kilencszáznyolcvanegy/ forint bűnügyi költséget.

I n d o k o l á s :

A Nógrád Megyei Főügyészség B. 375/2011/13. BTÖ. számon emelt vádat a Btk. 166. § /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdés b./ pontja szerint minősülő nyereségvágyból elkövetett emberölés büntettének kísérlete miatt ... vádlottal szemben.

A vádirati tényállás lényege szerint ... 2011. február 10-én a délelőtti órákban ittas állapotban azzal a szándékkal kereste fel ... , hogy tőle mindenáron, akár erőszakkal is, pénzt szerez. Konkrét szándéka volt az is, hogy az idős, 80 éves sértett esetleges ellenállását mindenképpen megtöri, ezért a lakásáról magával vitt egy 14,5 cm pengehosszúságú kést is.

Mikor az egyedül lévő ... házához ért, a pinceajtónál tartózkodó sértettre rögtön rátámadt, ruhájának gallérjánál fogva a sértettet a földre rántotta, majd a kabátja alá rejtett kést elővette, melyet kétszer, célirányosan ... nyakába szúrt.

A sértett ellenállását azonban nem sikerült megtörni maradéktalanul, ugyanis ... kétségbeesetten védekezett, és így sikerült a gyanúsított kezéből kivenni a kést, és azt el is dobta. Ekkor azonban a gyanúsított felkapott egy tűzifa darabot és azzal két alkalommal fejtetőn ütötte őt.

... a bántalmazás következtében többek között a nagy nyaki verőér /később, az orvosszakértő által a vélemény e részében történő helyesbítését követően, a perbeszédben módosítva vénára/ átmetszése közvetetten életveszélyes sérülésnek véleményezhető, ugyanakkor a nagyobb verőértörzs közelsége miatt fennállt a közvetlen életveszélyes, akár halálos következményű sérülés keletkezésének a lehetősége is.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a megyei bíróság az alábbi tényállást állapította meg:

... vádlott nőtlen családi állapotú, kiskorú gyermeke nincs. Az általános iskola 8. osztályát végezte el, szakképzettséget nem szerzett. 2005. évben 50 %-os munkaképesség csökkenést állapítottak meg nála, ezt megelőzően a vasútnál

dolgozott. 2011. évtől kezdődően havi 70.000.- Ft rokkantsági nyugellátásban részesül. Ezt megelőzően az ellátás összege 27.000.- Ft volt. Emellett ritkán alkalmi munkát tudott végezni, amiből egy hétvégére 1.000.- Ft jövedelemre tett szert. Nagyobb értékű vagyontárggyal nem rendelkezik. Tulajdonát képezi egy rossz állapotban lévő, több helyen megtámasztott vályogház, melynek értéke 780.000.- Ft. A vádlottnak 50.000.- Ft kölcsöntartozása van, valamint áramszolgáltatási díj megfizetésének elmaradása miatt tartozása áll fenn az áramszolgáltató felé is. Büntetve nem volt. Egyéb büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.

... vádlott sem a cselekmény, sem a vizsgálat idején nem szenvedett elmebetegségben, gyengeelméjűségben, tudatzavarban.

...nál széleskörű, de enyhe mértékű szellemi leépülés, elbutulás található, egy lassultsággal, indítékszegénységgel, ösztönös életvezetéssel. Ezen szellemi leépülés és személyiségstruktúra regresszió a rendszeres alkoholizmus következménye. Nevezett alkoholistának minősíthető.

Szellemi leépülése és személyiségzavara a cselekmény idején is megvolt, annak kialakulásához hozzájárult, ezért enyhe mértékben korlátozott volt cselekménye társadalomra veszélyes következményeinek felismerésében, illetőleg a felismerésnek megfelelő magatartás tanúsításában.

... a cselekmény idején enyhe-igen enyhe mértékű alkoholos befolyásoltság állapotában volt. Az alkohol nála szokványos ittassághoz vezetett, kóros részegsége, vagy annak abortív formájára utaló adat nem volt.

A bíróság által megállapított történeti tényállás az alábbi:

Az egyedül élő, rokkant nyugdíjas ... vádlott és a 80. éves sértett, ... azonos településen ... lakott, és már a cselekmény elkövetését megelőzően is ismerték egymást, beszélő viszonyban voltak.

A vádlott rossz anyagi körülmények között élt. 2010. decemberéig a rokkantsági járadéka havi 27.000.- Ft volt. 2010. december 2-án kapott nagyobb összegű nyugdíjkiegészítést, 172.000.- Ft-ot, amiből december 6-ra 120.000.- Ft maradt. Ezt azonban ugyanezen a napon eltulajdonították tőle. 2011. januárjában 70.000.- Ft nyugdíjelőleg került kiutalásra, amit a vádlott 2011. február 10. napjára teljes egészében felélt, ezen felül még 2.000.- Ft-ot is kölcsön kért egyik ismerősétől, azonban már ebből is február 10-re csak 80.- Ft-ja maradt.

A következő nyugellátás kiutalásáig még 8 nap volt hátra, mivel nyugdíjat minden hónap 18-a körül kap.

A vádlott 2011. február 10-én reggel 8 és 1/2 9 közötti időben a helyi ... kocsmában elfogyasztott fél dl vegyes pálinkát 1 üveg sörrel, amitől enyhe, igen enyhe fokú alkoholos befolyásoltság alá került.

Tekintettel arra, hogy nem volt pénze, elhatározta, hogy a falubeli ... ól szerez pénzt. Célja elérése végett magához vett egy 27 cm hosszú, 14,5 cm pengehosszúságú, rendkívül hegyes, közepesen éles kést, amit a ruhájába rejtett, így indult el ... házához.

Amikor odaért, a pinceajtónál tartózkodó sértettre rögtön rátámadt, ruhájának gallérjánál fogva a sértettet megragadta, és jobb kezét magasba emelve, felülről lefelé irányban a kabátja alól elővett késsel célirányosan kétszer a sértett nyakába szúrt. A sértett folyamatosan védekezett, segítségért kiáltott, dulakodás közben a földre is lekerült. Mielőtt a vádlott harmadszor is szúrt volna, kezéből a kést kikapta és a közeli farakás tövébe hajította. A vádlott, hogy a sértett további ellenállását megtörje, felkapott egy tűzifa darabot és azzal több, de legalább kettő alkalommal a fejtetőn megütötte őt. A sértett folyamatos segítségkérését ..., ugyanezen utcában lakó személy hallott meg és a 150-200 méterre lévő házatól futva, 1 perc körüli idő alatt a helyszínre ért. Ekkor a vádlott keze még a sértetten volt, lökdösődtek. ... cselekményét ... felszólítására hagyta abba.

Az időközben helyszínre érkező ... a sértetthez mentő hívott, ... pedig felszólította ..., hogy maradjon a helyszínen.

... sértett a vádlott bántalmazása következtében a nyak bal oldalán az állkapocs alatt a középvonaltól 2 cm-re 1,5 x 2 cm-es, mintegy 5 cm mélységű szúrt sérülést szenvedett el. Ezen sérülés okozása közben a vádlott átvágta az egyik nagyobb nyaki visszeret, valamint részlegesen átvágta a bal oldali fejbiccentő izmot is. A szúrcsatorna a kulcscsonton végződött, a szúrás nem hatolt be a mellüregbe, vagy a gátor képletei közé. Nem sérült a nagy nyaki artériás értörzs sem.

Ez a sérülés, tekintettel a nagyobb nyaki érsérülésre - illetőleg izomsérülésre - 8 napon túli gyógytartamú volt, kb. 2-3 hetes tényleges gyógytartammal.

A nagy nyaki visszértörzs átmetszése közvetetten életveszélyes sérülés.

A tarkótájék bal oldalán a trapézizom területében mintegy 0,5 cm mélységű, 1,5 x 0,5 cm-es szúrt sérülést okozott a vádlott második szúrása. Ez a sérülés felületes jellegű volt, melynek gyógytartama 8 napon belüli.

A vádlott fahasábbal történő bántalmazása következtében a sértett a fejtetőn több, 1,5 x 0,5 cm-es és egy 2 x 3 cm-es zúzott sérülést szenvedett el.

Ezek egyikét sebészileg össze kellett varrni, a többi kisebb zúzódást fertőtlenítéssel látták el. A fejtető zúzott sérülésének gyógytartama 8 napon belüli.

A bal oldali nyaki szúrt sérülés esetében a közeli nagyobb verőértörzs miatt fennállt a veszélye a közvetlenül életveszélyes, vagy akár halálos következményű sérülés keletkezésének is. A súlyosabb sérülés elmaradása kizárólag a véletlennek köszönhető. Az elszenvedett sérülésekkel kapcsolatban maradandó fogyatékoság vagy súlyos egészségromlás kialakulása nem várható.

A lefolytatott bizonyítási eljárás során a megyei bíróság kihallgatta a vádlottat, a sértettet, tanúkihallgatásokat foganatosított, maga is tanút kutatott fel, a szükséges mértékig a vádlott és tanú elé tárta a nyomozás során tett vallomását. A tárgyaláson ismertette a helyszíni szemléről készült jegyzőkönyvet, a bűnjeljegyzéket, az egyéb okirati bizonyítékokat. A vádlott kriminalisztikai előéletére vonatkozó adatokat, a bűnügyi nyilvántartó adatai alapján állapította meg.

A nyomozás során ... vádlott a bűncselekmény elkövetését teljeskörűen beismerte. A cselekmény napján, 2011. február 10. napján 16 óra 05 perckor foganatosított kihallgatásakor, kirendelt védője jelenlétében, elismerte, hogy a bűncselekményt elkövette. Elismerte, hogy szegényes körülmények között, egy rossz vályogházban, ami több helyen is alá van gerendázva, egyedül él. A havi jövedelme a cselekményt megelőző időszakban összesen 27.000.- Ft volt. Nincs olyan rokona, aki segített volna neki. Elmondta, hogy egy hét volt még hátra a nyugdíjig, de neki már egy fillérje sem volt, csak azt az egy lehetőséget látta a pénz megszerzésére, hogy a néninek, azaz a későbbi sértettnek, ...nak ártson. Azt gondolta ki, hogy ... pénzét elveszi, abban reménykedett, hogy lesz nála vagy 20-50.000.- Ft. /Ezt a nyomozás során a vádlott közvetetten még oly módon is megfogalmazta, hogy „...ha egy héttel később járunk - vagyis ha már megkapja a nyugdíját -, akkor nem tettem volna meg ezt a dolgot.” /nyomozati iratok 489. oldal/

A sértetthez semmit nem vitt magával csak egy kést, azt pedig azért, hogy ártson neki, ha ellenkezne. A pénz italra, dohányra és ételre kellett volna, amikből teljesen kifogyott. Úgy ítélte meg, hogy a sértett jobb körülmények között él, mint ő, elég nagy portája van, és állatokat is tart, ezért biztos volt benne, hogy otthon van pénze. Úgy tervezte, hogy leüti ...t, ezután bent a házban megkeresi a pénzét.

A vádlott elkövetés napján tett vallomása szerint egyébként úgy emlékezett, hogy egy nappal korábban, a délelőtti órákban favágásra ajánlkozott, amit Irén néni el is fogadott. Abban maradtak, hogy a mai, azaz az elkövetés napján a délelőtt folyamán megkeresi őt a lakásán.

A sértett, ... mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson tagadta, hogy ...t alkalmi munkajellel favágásra kérte volna fel. Elmondta, hogy ...val ő nem egyezett meg

abban, hogy menjen hozzá fát vágni, őt meglepte, amikor látta, hogy a vádlott vele szemben jön. Neki még soha nem vágott fát, és ő még pénzt sem adott neki, és ... nem is kért tőle. A sértett elmondta továbbá, hogy a támadás előtt egy vagy két nappal egy ... nevezetű ember, /.../ kért tőle 200.- Ft-ot, mert nem volt pénze kenyérre. Mondta, hogy ezt majd ledolgozná. Várta is, hogy ... majd jön neki fát vágni, azonban nem jött. A támadás előtti napon kellett volna jönnie, de nem jött. Helyette ... jött. A sértett úgy gondolta, hogy ezzel az emberrel beszélhetett a vádlott az előtte való nap a kocsmában, hogy menjen ... néninek fát vágni és majd ad neki is pénzt. Erre gondolt, hogy ... ezért jelent meg nála.

... a 2011. szeptember 14-i tárgyaláson szabályszerű idézésre nem jelent meg, de mivel a cselekmény közvetlen lefolyásáról a rendelkezésre álló adatok szerint érdemi információval nem bírt, és a vádlott sem állította, hogy a sértett feltételezése szerint, a kocsmában a favágási lehetőségről tőle szerzett volna tudomást, ezért a bíróság az ismételt megidézését, esetlegesen rendbíróság kiszabása mellett, mellőzte.

A vádlott egy nehezen hihető, szinte érthetetlen előadást tett arra vonatkozóan, hogy ... miként hozta a tudomására, hogy másnap menjen hozzá fát vágni.

A tárgyaláson a sértettel is egyezően - az első nyomozati vallomását megváltoztatva - elismerte, hogy a cselekmény előtt már nagyon régen volt ...nál dolgozni, szinte még gyerekkorában.

Most abból következtetett arra, hogy ... magához hívja fát vágni, hogy amikor az előző napon találkoztak az úton, a sértett mutogatott neki a botjára, ebből gondolta, hogy őt fát vágni hívja.

Ebből az előadásból nem tudni hogyan következik, hogy ... fát vágni hívja ...t, hiszen itt még így értelmezhető ráutaló magatartás sincs, mint olyan két fél között, aki már régebb óta etekintetben tartja a kapcsolatot.

Tekintettel tehát arra, hogy a sértett mindig következetes volt abban, hogy ...t nem hívta magához fát vágni, a vádlott ezt a nyomozás során, 2011. április 6-án foganatosított kihallgatásán maga is, már így mondta el (tartalma szerint, hogy felnőttként soha nem dolgozott ...nál és pénzt sem kapott tőle), a bíróság a tényállást evonatkozásban e sértetti és vádlotti vallomás alapján állapította meg, nevezetesen, hogy a vádlott nem fát vágni ment ...hoz.

Nyilván ezen egybecsengő vallomások megkérdőjelezésére nem alkalmas a vádlott szinte értelmezhetetlen, botra mutogató magatartásra hivatkozása, amiből munkára felhívásra következtetett, de cáfolja a vádlott ezen állítását az is, hogy favágásra alkalmas eszközt sem vitt magával.

A motívum feltárása élet elleni ügyekben kötelezően elvégzendő, de legalábbis mindig megkísérlendő feladat. Jelen esetben is adja magát a kérdés, ha nem fát vágni

ment a vádlott ...hoz, akkor miért. Ezt ... a nyomozás során még úgy válaszolta meg, hogy „azért mentem hozzá /mármint ...hoz/, hogy a pénzét megszerezze.” /nyomozati iratok 495. oldal./

A tárgyaláson etekintetben is megváltoztatta vallomását, miszerint nem tudja, hogy a kést akkor miért vitte magával, de az biztos, hogy nem azért, hogy a néninek ártson /12. tjkv. 11. oldal./ A vádlott továbbra is kitartott a tárgyaláson zavaros előadása mellett, hogy a botra rámutatás módjával hívta őt a sértett fát vágni, és mivel ideges természetű, hirtelen idegeskedésében semmi gondolata nem volt, egyszerűen csak kikapcsolt. Így követte el a cselekményt.

A bíróság a tárgyalás során megkísérelte feltárni a vádlott vagyoni, jövedelmi viszonyait az elkövetés körüli időszakra vonatkozóan. Megállapította, hogy ... meglehetősen szegényes körülmények között élt, egészségi állapota is igen megromlott, egyedül lakik egy vályogházban, aminek három oldala is már ki van támasztva. A 2005. óta megállapított 50 %-os munkaképesség csökkenésre tekintettel 27.000.- Ft ellátást állapítottak meg. A vádlott előadása szerint ez az összeg 2010. decemberében 70.000.- Ft-ra emelkedett, és egy alkalommal nagyobb összegű ellátást kapott, azonban eltulajdonítottak tőle, minek eredményeként feljelentést is tett a Salgótarjáni Városi Rendőrkapitányságon.

A rendőrségtől beszerezett, ... által tett tanúvallomásról 2010. december 9. napján készült jegyzőkönyv szerint a vádlott december 2-án 172.000.- Ft-ot kapott nyugdíjkiegészítésként, amiből december 6. napjáig 120.000.- Ft-ja maradt. A feljelentés szerint ezt a 120.000.- Ft-ot tulajdonították el tőle december 6-án és még 9.000.- Ft-ot, amely utóbbi összeget aztán december 7-én az elkövetőtől visszakért és vissza is kapott.

A bíróság által megkeresett Nyugdíjfolyósító Igazgatóság tájékoztatása szerint 2011. januárjában és ettől kezdve rendszeresen már havi 70.000.- Ft rokkantsági nyugdíjelőleg került kiutalásra.

Összegezve tehát: a vádlott december 2-án 172.000.- Ft nyugellátásban részesült, ebből december 6. napjáig mintegy 50.000 Ft körüli összeget elköltött, december 6-án 120.000- Ft-ot tulajdonítottak elő tőle, és még 9.000. Ft-ot, amit december 7-én visszakapott, de december 9-ig már azt is elköltötte (ugyanis azért ment be a rendőrségre csak ekkor feljelentést tenni, mert saját előadása szerint addigra már nagyon éhes volt és nem volt pénze).

A nyugellátása kifizetésére minden hónap 18-a körül kerül sor. Amikor ...t a nyomozó hatóság jelen ügyben elfogta, a 70.000. Ft nyugellátása már elfogyott, mindössze 80. Ft volt nála, erről a vádlott is így nyilatkozott, és ezt vissza is igazolja a

szemlejegyzőkönyv, miszerint a vádlott elfogásakor nála 1 db 50 Ft-os, 1 db 20 Ft-os 2 db 5 Ft-os volt. /nyomozati iratok 61. oldal./ Ez a 80. Ft sem a nyugdíjból maradt meg, hanem egyik ismerősétől már kölcsönként 2.000.- Ft-ból /12. tjkv. 17. oldal/

... tanú a helyi polgármesteri hivatalban biztonsági őrként dolgozik. Fül- és szemtanúja volt, hogy ... pénzbeli segítségért jött be a hivatalba, ott hangoskodott, ki kellett őt kísérni. Ez a vádbeli eset előtt talán két hónappal történt, vagy valamivel korábban.

Ezek az adatok arról győzték meg a bíróságot, hogy a vádlott azon nyomozati vallomása a helytálló, hogy a sértett pénzét kívánta megszerezni. Nyomozati vallomásában - védő jelenlétében - erről aprólékosan beszámol, még arra is kitért, hogy 20 és 50.000 Ft közötti összegre számított, a pénz dohányra és ételre kellett. Más lehetőséget nem látott a pénz megszerzésére, Úgy ítélte meg, hogy Irén néni jobb körülmények között él, mint ő, elég nagy portája van, és állatokat is tart. Ezért biztos volt benne, hogy van otthon pénze /nyomozati iratok 487. oldal/

(A vádlott arra hivatkozott, hogy nem olvasta el a nyomozati vallomását. Utal rá a megyei bíróság, ha a vádlott az eljárási jogával nem él, az még nem teszi hatálytalanná az eljárási cselekményt. Azt maga a vádlott sem állította, hogy a jegyzőkönyvet el kívánta volna olvasni, de ebben a rendőrök megakadályozták.)

Ami tényként megállapítható, hogy az elkövetés napján a vádlottnak 80 Ft-ja volt és még legalább 8 nap volt hátra a nyugdíjfizetésig. Más ok egyébként fel sem merült, ami a cselekmény indító oka lehetne, hiszen a vádlott és a sértett között nem volt haragos viszony, nem vezérelhette bosszú, vagy féltékenység, sem örökségből való kizárás, bármiféle kifizetés elmaradása, tartozás. Lényegében a sértett és a vádlott között a köszönő viszonyon túl egyéb viszony nem volt, maga a sértett is csak erre tudott gondolni, amikor így nyilatkozik:

„Azt nem tudom, hogy miért jött hozzám ... , nem is mondta meg azóta sem. Én olyanra nem is mertem volna gondolni, hogy engem megszúr valaki. Semmit sem kért. Már amikor megszúrt, ki tudja hol járt az esze. Legalább azt mondta volna, hogy nincs pénze kenyérre, adtam volna. Szerintem pénzért jött, másért miért jött volna. Én nem vagyok haragos viszonyban vele... Én nem haragudtam vele.” /12. tjkv. 43. oldal/

A vádlott sem hivatkozott konkrét okra, csak arra, hogy „belé jött az ideg”.

A bíróság erre is tekintettel meghallgatta az igazságügyi elmeorvos szakértőt, hogy a vádlottnál esetlegesen felmerülhet-e az úgynevezett rövidzárlati állapot. A szakértők ezt kategórikusan kizárták. Az, hogy valaki ideges, az édesanyja fényképét összetépi /mint ahogy ezt a vádlott vallomásában elmondta/, hirtelen ideges kirohanásai vannak, ezek megjelennek azoknál az embereknél, akik rendszeresen fogyasztanak alkoholt.

Ezáltal kialakul egy személyiségzavar, az alkoholisták idegesek, impulzívak. Ezt a magatartását a személyiségzavarába a szakvéleményben beépítették. A szakvélemény elkészítésekor is ismert volt előttük, hogy nem tud uralkodni az idegein, viselkedésén. Ez a vádbeli cselekmény egy hosszantartó cselekmény volt. Itt lényegében egy megtervezettség, késfelvétel, odamenetel, ott valamilyen előszituáció, dulakodás következik. Ez nem olyan cselekmény, amit párhuzamba lehet állítani például azzal, hogy annyira ideges, hogy beleüt az ablaküvegbe, mert az egy pillanati cselekmény, mint ahogy a fénykép elszakítása is. A jelen cselekmény egy hosszantartó cselekménysor, itt a szakértő rövidzárlati cselekményt ezért kizárta.

A vádlott itt inkább manipulál, ahogy a szakértő is megállapította erre való hajlandóságát. Ez logikai úton is kikövetkeztethető. Azt akarja bizonyítani a tárgyaláson, hogy nem emlékszik a cselekményekre, amikor azt elköveti „kikapcsol.” Ugyanakkor emlékszik arra, hogy amikor odaért, rögtön szúrta, illetve azt is előadja, hogy csak egyszer szúrta, másodszor a sértett szúrta meg magát. Hiszen ha nem emlékszik az eseményekre, mert „kikapcsolt”, akkor ezekre a részletekre sem emlékezne. Az elmeműködés olyan zavarát, ami a felelősségét kizárná, a vizsgálat nem állapította meg. (Egyéb okból eredő korlátozottságát a szakértők megállapították, erre a bíróság ítélete későbbi részében tér ki.)

A fenti bizonyítékok együttes értékelése során csak az a következtetés vonható le, hogy - nyomozati vallomásának megfelelően - a vádlott szándéka az volt, hogy a sértett, ... pénzét megszerezze.

Az ítélet további részében arról szól a bíróság, hogy a vádlott ezt mi módon tette meg:

A vádlott pénzszerzési terve megvalósításához egy - a méretre vonatkozóan az orvosszakértői véleményből megállapíthatóan - 27 cm hosszú, ezen belül 14,5 cm pengehosszúságú konyhai kést vett magához, amit a sértett úgy jellemzett, hogy ez egy disznósúró kés volt /12. tjkv. 42. oldal/

... a nyomozás során a kés magához vételét még azzal indokolta, hogy azt azért vitte magával, hogy ártson a sértettnek, ha ellenkezne. A tárgyaláson már „nem tudom”-mal válaszolt arra a bírói kérdésre, hogy miért vette magához a kést. Nem azért, hogy megölje a sértettet - mondta a vádlott, ellentétben mindazzal, amit a nyomozás során mondott, de végül is itt már semmiféle magyarázatot nem is adott arra, hogy miért vette magához és rejtette el ruházatában a kést. Egy alkalommal mondta, hogy fát vagy gallyat vágott volna útközben - de mihez, hová, kinek -, és végül is nem vágott sem fát, sem gallyat. (18. tjkv. 21. oldal)

A bíróság megállapítása szerint ... készült arra, hogy a kést használni is fogja. A vádlott saját előadása szerint is kést soha nem hord magával, így a használat

szándékára utalt az, hogy most mégis magához vett egy ilyen eszközt /12. tjkv. 6. oldal/. A használat szándékát bizonyítja a szintén védője jelenlétében fogatosított gyanúsított kihallgatása során azon elmondása is, miszerint két kése volt otthon, és azért a használaton kívüli kést vette magához, mert „a másik kés, amit használok, nagyon hosszú lett volna, és azzal különben is enni szoktam, azért nem vittem magammal. Arra gondoltam, ha használnom kell a kést, akkor az koszos, véres lesz, akkor azzal hogyan ettem volna utána.”/nyomozati iratok 487. oldal/

A cselekmény elkövetésének pillanatában a vádlott nem mondott semmit a sértettnek. Ebben egyezett is a sértett és vádlott vallomása. Amikor ... meglátta, mindjárt szúrt.

A vádlott első vallomásában még úgy nyilatkozott, hogy először a fával ütötte fejen a sértettet, majd utána szúrt. ... végig következetes volt abban, hogy a vádlott először szúrt, és utána ütött fával. ... ennek lehetőségét második nyomozati kihallgatásakor, a sértett vallomásának elétárását követően nem zárta ki és az eljárás során végig ennél az álláspontnál maradt, nem emlékezvén arra, hogy az ütés vagy a szúrás volt-e előbb. Egy alkalommal volt olyan tárgyaláson tett vallomása is, miszerint a szúrás volt előbb, amikor is azt mondta, hogy: „Amikor odaértem, rögtön kikapcsoltam és szúrtam.”/12. tjkv. 6. oldal/

... viszont a bántalmazás módját illetően a sorrendben végig következetes volt, és valójában oka sincs valótlant állítani, így a bíróság etekintetben elfogadta az ő vallomását, hiszen lényegében azt nem cáfolta és nem vonta kétségbe maga a vádlott sem.

A vádlott a kést elrejtette, a kabátja alól húzta elő a szúrás előtti pillanatban. /12. tjkv. 47. oldal/

A sértetti és a vádlotti vallomás között az ellentmondás végül is mindvégig fennállt abban a kérdésben, hogy a szúrás a sértettet álló vagy már ülő helyzetben érte. E kérdésnek a cselekmény megítélése szempontjából lényegében nincs jelentősége, hiszen a bűnösség kérdésére nincs kihatással az, hogy a vádlott a cselekményét a sértett előadásának megfelelően követte el, vagyis őt megragadta, a ruhájánál fogva húzta volna be a házba, de ő ellenállt, miközben lekerül a földre és ülő helyzetben szúrta meg őt, míg a vádlott elmondása szerint álló helyzetben voltak, a sértett oldalt állt neki. Az orvosszakértő szerint mindkét testhelyzetben érhet a szúrás a sértettet.

A bíróság álláspontja szerint nem egy statikus helyzetről, hanem egy dinamikus helyzetről van szó. Ennek a cselekvéssornak nyilván megvolt a maga dinamikája, amelyik a látszólagos ellentmondásaival is mindkét előadást alátámasztja. Így a két vallomásból azt lehetett megállapítani, hogy a vádlott megragadta ruházatánál a sértettet, és szúrt, miközben a sértett a földre lekerült. Az nem volt pontosan

megállapítható, hogy a sértettet a föld felé irányuló mozgásában éppen mikor érte el a kés. Ennek azonban a bűnösség megállapítása szempontjából jelentősége nincs.

A megállapított tényállás szerint a vádlott kétszer szúrta meg a sértettet.

A vádlott által is elismerten az első szúrás az állkapocs alatt, a középvonaltól balra 2 cm-re kezdődik és lefelé a kulcscsontban végződött, a középvonaltól 1,5 cm-re. A szúrcsatorna mélységét a szakértő a bemeneti nyílás és annak kulcscsontban történő végződéséből mintegy 5 cm mélységben határozta meg.

A vádlott rendszerint a szúrás irányát alulról felfelé történő irányban jelölte meg. A szakértő az ilyen formában történő kivitelezési módot kizárta. A szúrcsatorna felülről lefelé irányuló szúró mozdulatra utal. A sértettnek a függőleges testhelyzetében nem volt létrehozható alulról felfelé irányuló szúrással ez a seb.

A bíróság tehát azt állapította meg - ahogy egyébként egy alkalommal ezzel egyezően maga a vádlott is nyilatkozott -, hogy a szúrás iránya felülről lefelé hatoló volt. /12 tjkv. 7. oldal/

A szúrás erejét illetően az állapítható meg - elsősorban a hegyes eszközre figyelemmel -, hogy ez a sérülés akár kisebb erővel is létrehozható volt. A vádlott nem túl erős fizikai állapota ellenére is tehát ezen sérülés okozására képes volt.

Ez az első, a 1,5 x 2 cm x 5 cm-es szúrt sérülés az, amelyik átvágta az egyik nagyobb nyaki visszeret, valamint részlegesen átvágta a bal oldali fejbiccentő izmot, a szúrcsatorna a kulcscsonton végződött, a szúrás nem hatolt be a mellüregbe vagy a gátor képletei közé, nem sérült a nagy nyaki artériás értörzs sem. A sérülést sebészeti úton lekötötték, ebbe a sérülésbe alagsöveget vezettek, vérzéscsillapítást és fertőtlenítés után bőrvarratot alkalmaztak. Ez a sérülés - tekintettel a nagyobb nyaki érsérülésre, illetve izomsérülésre - 8 napon túli gyógytartamú volt, kb. 2-3 hetes tényleges gyógytartammal. A nagy nyaki visszer átmetszése közvetetten életveszélyes sérülésnek véleményezhető.

A tárgyaláson a szakértő ezt az álláspontját azzal indokolta, hogy nem egy jelentéktelen, hanem egy jelentős mennyiségű vérzés következett be. Egyrészt maga a vádlott is azt mondta, hogy a néni erősen vérzett, de így nyilatkozott a sértett is. A kórházi leírásban az szerepel a mások által adott előzmény szerint, akik feltehetően a mentősök voltak, hogy a helyszínen nagymennyiségű vért találtak, a sértett ruházatánál térdig terjedően artériás jellegű vérmaradvány volt. Viszont ami a közvetlen életveszély ellen szól: nincs adat arra, hogy sokkba került volna a sértett, sokkitaleníásra került volna sor, netán újraélesztés történt volna. Életveszélyes volt a sérülés, de mivel ezek a feltételek nem álltak fenn, ezért állította a szakértő, hogy nem közvetlen, hanem közvetett volt az életveszély, ami szintén vezethetett volna halálhoz,

szakszerű ellátás nélkül, akár oly módon, hogy a vérzés továbbfolytatódik, az eret nem kötik le.

Ugyanakkor a vádlott által létrehozott szúrcsatornától mintegy 2-3 cm távolságra helyezkedik el az a nagy nyaki verőértörzs, aminek a veszélyeztetése fennállt. Ennek átmetszése egy nagyon gyors elvérzést jelent, amelyet laikusok a helyszínen nem is tudnak megállítani. A vérzés elállítása bizonyos alapismereteket, szakmai hozzáértést kíván. A közeli nagyobb verőértörzs miatt fennállt tehát a veszélye a közvetlen életveszélyes vagy akár halálos következményű sérülés keletkezésének is, és a súlyosabb sérülés elmaradása kizárólag a véletlennek köszönhető.

A másik szúrt sérülés a tarkótájéék bal oldalán a trapézizom területében egy 0,5 cm mélységű, 1,5 x 0,5 cm-es szúrt sérülés volt. Ez a sérülés felületes jellegű, az orvosi vizsgálatkor már nem vérzett, 8 napon belüli gyógytartamú. Ez volt tehát a második szúrással okozott sérülés. Ebben a vádlott és a sértett is egyetértett. Ezen sérülés esetében, éppen annak felületes jellege miatt, a szúrás irányára nem lehet következtetni.

A sértettnél a fejtetőn több, 1,5 x 0,5 cm-es és egy 2 x 3 cm-es zúzott sérülés volt. Ezek egyikét kellett sebészetileg összevarrni, a többi kisebb zúzódás csak fertőtlenítést, kötözést igényelt. A sérülések gyógytartama 8 napon belüli.

A sértetti előadásból következtetve - és ezt az orvosszakértő is megerősítette - az állapítható meg, hogy ezek a sérülések a fejtetőt fával ért ütésektől származnak. Ezt a vádlott sem vitatta. Az orvosszakértő úgy fogalmazott, hogy ezek kisebb erőbehatástól eredtek, ilyen kis sérülések mellett nem volt várható koponyacsonttörés. A szúrt sérülések hegyes bírő eszköztől származnak - szintén a szakértő megállapítása szerint -, melyek létrehozhatók voltak az előzményei adatokban szereplő késsel történő szúrással.

A rendkívül hegyes kés esetében így kisebb erő is elég volt fenti sérülések létrehozásához.

A sérülések másik csoportját a fejtető zúzott sérülései képezik, ezek többnyire kisebb méretűek és felületes jellegűek voltak, létrehozhatóak voltak az előzményi adatoknak megfelelően, tűzfával történő, viszonylag kisebb erejű ütésekkel. Ezeknek az ütéseknek a száma nem határozható meg, mivel azt az orvosi lelet sem pontosítja.

A sértett több alkalommal hivatkozott arra, hogy tüdejének jobb része is sérült a vádlott bántalmazása következtében, ezt azonban az orvosszakértői vélemény nem támasztotta alá. A sértett a kezelés közben a Pulmonológiai Intézetbe került jobb oldali légmellel és jobb tüdő kitágulásával, rekeszes tömlős elváltozásaival. Nem bizonyítható az összefüggés a jobb oldali tüdő megbetegedése és a bal oldali szúrt sérülés között. A jobb oldalra nem hatolt be a kés, nem nyílt meg a mellüreg, az

aznapi lelet alapján nem volt bal oldali mellkasi vérgyülem. A gátor elválasztja egymástól a bal és a jobb oldalt. Ha a bal mellüreg meg is nyílik, akkor annak következménye nem kerül át automatikusan a másik oldali mellüregbe. Kifejezetten a jobb oldalon írják le a tüdőbetegséget és ez olyan megbetegedés az orvosi dokumentáció alapján, ami nem rövid idő alatt kialakuló elváltozásra. Az ott leírt betegségnek idő kell, amíg kialakul, így az nagy valószínűséggel sorsszerű megbetegedés következménye.

A nyomozás során ... vádlott még elismerte, hogy mindkét szúrás tőle származik. Elmondta azt is, hogy harmadszor azért nem tudta már megszűnti a „nénit”, a sértettet, mert a sértett kivette a kezéből a kést és eldobta a közeli farakás irányába.

A vádlotti előadás alapján az megállapítható volt, hogy a két nyak környéki sérülés közül ... a súlyosabb, és egyben az első sérülés okozását ismerte el, vagyis az 5 cm mélységű nyaki sérülés okozását. A kisebb, trapézizom területén található mintegy 0,5 cm-es sebzés eredetét tulajdonította a sértettnek, amikor a kés elvétele közben szúrta meg magát ”a sértett saját magát szúrta meg, majdnem ott, ahol én csak egy kicsit feljebb, a vállán.” /12. tjkv. 20. oldal/

A szakértő szerint is legfeljebb a trapézizom területét ért felületes bőrsérülést okozhatta a sértett, ugyanis a nyaki sérülés iránya nem arra utal, hogy egy szemben lévő személy kezéből kikapja a sértett a kést és akkor szúrja meg véletlenül nyakon magát. A kisebb sérülés esetében, amikor kikapja a kést a támadó kezéből és azt elrántja, nem kizárt, hogy ehhez a területhez hozzáér és egy 0,5 cm-es sérülést okoz. Ezt orvosszakértői szempontból nem lehet kizárni.

Ha megvizsgáljuk azonban, hogy kinek áll érdekében az ilyen tartalmú vallomásmódosítás, csak azt a választ adhatjuk, hogy a vádlottnak. A sértett végig következetes volt abban, hogy mindkét alkalommal a vádlott szúrta meg. Nincs semmi olyan ok, ami miatt, ha úgy történt volna, hogy második alkalommal véletlenül önmagát szúrja meg, ezt miért ne vallhatná be. A vádlott elmeorvos szakértő által feltárt személyiségébe ugyanakkor beleillik az ilyen jellegű manipulatív magatartás, miszerint háritani próbálja felelősségét.

Erre figyelemmel a bíróság a sértett következetes vallomása alapján állapította meg, hogy mindkét szúrt sérülést a vádlott okozta. (Csak megjegyzi a bíróság, ha el is fogadná ... vallomását, az ügy megítélése szempontjából különösebb jelentőséggel nem bírna, és kedvezőbb megítélés alá sem esne a cselekménye, hiszen, ha a sértett szúrta is meg magát, ez arra utal, hogy a vádlottal szemben a következő szúrás ellen védekezett. A vádlott sem zárta ki annak lehetőségét vallomásaiban, hogy még egyet szúrt volna, s a sértett akkor veszi el tőle a kést.)

A súlyosabb, az élet kioltását is magában hordozó sérülés okozását viszont a vádlott is elismerte. A vádlott a sértett nyakát, illetve fejét támadta célirányosan. A nyomozás során is elmondta, hogy a torok irányába szúrta. Azt is kijelentette, hogy tisztában van azzal - és ez nyilván nem is feltételez különös anatómiai ismereteket -, hogy ha valakit nyakon szúrnak, az lehetséges, hogy meghal.

A tárgyaláson sem tagadta, hogy a sértett nyakát szúrta meg, sőt a tárgyaláson tanácselnöki kérdésre „elszólta magát”, amikor így válaszolt: „előlről szúrtam meg a nénit, ő nekem féloldalt állt, ezért nem tudtam torkon szúrni. Egyet én szúrtam, egyet pedig magába szúrt”/12. tjkv. 19. oldal/

A vádlott kitartó magatartására utal, hogy miután a kést a sértett eldobta, fával kezdte el a fejét ütlegelni. Ezzel a magatartásával lényegében csak a sértett folyamatos kiabálására a helyszínre érkező segítséget nyújtó ... megérkezésekor hagyott fel, legalábbis a dulakodás akkor maradt abba.

... elmondása szerint mintegy 150-200 méterre lakik a sértett házatól, és kb. 1 perc alatt tette meg futva ezt az utat. Akkor azt látta, hogyval dulakodik /nyomozati iratok 363. oldal/, amit a tárgyaláson úgy pontosít, hogy „rajta volt a keze” /12. tjkv. 66. oldal/.

A nyomozás során úgy folytatta vallomását, hogy azonnal odakiáltott, hogy „Mi van Irénke? Mit csináltok ott?” Erre mindketten felé fordultak, és ahogy észrevették, abba is hagyták a lökdösődést.

Ezt maga a sértett is megerősíti a nyomozati iratok 353. oldalán rögzített vallomásában, miszerint: „közvetlenül a fával történő ütések után ért oda hozzánk ... szomszéd, ezért aztán további bántalmazást nem kellett elszenvednem. Csak ...t meglátva engedett el ...”.

Valójában bizonytalanság az eljárás során nem merült fel azzal kapcsolatban, hogy az elkövető ... volt. Egy ilyen bizonytalansági momentum lehet, amiről ... számolt be, miszerint a helyszínre érkezésekor azt mondta neki a vádlott, hogy nem ő volt, hanem erre szaladt az illető, kifelé a parton, és ekkor el is akart menni a helyszínről, de határozott felszólítására ott maradt.

Erre aztán az eljárás során később maga a vádlott sem hivatkozott már. ... és ...is ismerte ...t. A sértett végig állította, hogy a vádlott volt az elkövető, ... is őt látta a sértett közelében, amikor a helyszínre ért. Ugyanakkor miközben a ház felé ment, senkit onnan elmenni nem látott. Nyomban megkérdezte ... , hogy ki tette ezt vele, mire azt válaszolta, hogy : „Ez e!”. Eközben ...ra mutatott és még azt is mondta, hogy: „Ez meg akart ölni!”.

A nyomozó hatóság a vádlott ruházatán hemofán csíkkal vérpróbát végzett, mely a vádlott használatában lévő gumírozott végű bot alsó részén, illetőleg a vádlott által viselt kabát jobb oldali részén pozitív eredménnyel járt.

Új elem volt a vádlott tárgyalás során tett vallomásában az is, hogy a rendőrség által feltalált késről úgy nyilatkozott, hogy nem az volt az elkövetés eszköze.

A helyszíni szemlén a rendőrök nem találták vagy nem is keresték /erre nincs egyértelmű adat/ az elkövetés eszközét, amit a sértett elkövetés közben ...tól elvett és az udvarban a pincebejárattal szemben lévő farakás felé hajított. A helyszíni szemlét a nyomozó hatóság 14 óra 10 perckor fejezte be. ... kihallgatását aznap a nyomozó hatóság 16 óra 05 perckor kezdte meg és az 18 óra 35 percig tart. A védője jelenlétében foganatosított kihallgatásán számol be a vádlott részletesen arról, hogy a kés hogy nézett ki, és hol található. Itt mondja el, hogy egy fekete műanyag nyelű késről van szó, a pince közelében található farakás útfelé eső részén, a farakás közepe tájékán található meg a földben, a farakástól mintegy 30 cm-re. A kést a vádlott - kihasználva azt az időt, míg ...ék nem figyelik őt, amíg a rendőrökre várakoztak -, élével lefelé, amennyire csak bírta, leszúrta a földbe. Ez egyben magyarázat is arra, hogy a rendőrök az első szemle alkalmával miért nem találták meg a kést.

A kihallgatás alatt a rendőrség újra kimegy a helyszínre és megtartja a második szemlét is, 17 óra 15 perc és 18 óra között. Mivel a sértett ekkor már a kórházban volt, a rendőrök a szemközi szomszédot, ...t kéri fel, hogy az eljárásban résztvevő sértett érdekeit képviselve a helyszínen jelen legyen. ... tehát nem hatósági tanúként volt jelen a szemlén.

A bíróság ügyészi indítványra nevezett tanúként hallgatta ki. A tanú teljes egészében megerősítette a szemlejegyzőkönyvben foglaltakat, miszerint a rendőrök a szemle alatt folyamatos telefonkapcsolatban voltak a rendőrség épületében lévő kollégáikkal és a vádlott vallomása alatt, ahogy adatokhoz jutottak, folyamatosan tájékoztatták őket a kés feltalálási helyéről. Este sötét volt már ekkor, ezért fémkeresővel keresték a kést, minden fémnél ez a kereső jelzett, igen sokáig tartott, amíg megtalálták a kést. A farakás előtti területet végig fel is ásták. Így találták meg a kést.

Mindezen adatokból az állapítható meg, hogy a rendőrök nem tudták, hogy hol a kés, hogy azt ... elrejtette, és hová rejtette el. Ezt csak az ő elmondásából tudhatták meg. Azon a területen keresték, ahol a vádlott mondta, azon a területen egy kést találtak, ami jellegzetességét illetően megegyezett a vádlott által elmondottakkal, nevezetesen, hogy fekete műanyag nyele van, illetőleg abban is megegyezett, hogy a farakás tövében volt a földbe benyomva. Az lényegtelen eltérés, hogy a farakástól 30, avagy ahogy a vádlott mondta, 20 cm-re volt.

Ugyancsak lényegtelen az az eltérés, hogy a helyszíni szemlejegyzőkönyv 150 mm-esnek jelöli meg a pengehosszúságot a sötétben történő mérés alapján, míg az orvosszakértő, laboratóriumi körülmények között 5 mm-rel rövidebb pengehosszúságot ír le.

A kés papírzacskóban, bűnjelcímkézve biztosították. A vérteszt is pozitív eredményt adott. Nem jellemző, hogy egy udvar, ahogy a védő fogalmazott perbeszédében „kessel van bevetve”, és nyilván ebben az esetben is megtalálták volna a másik kés is, ahogy a szöveget is megtalálták a fémkeresővel, illetve felásózás útján. A kés egyébként a sértett által elmondott jellegzetességet is hordozza, miszerint egy rendkívül hegyes, úgynevezett szűrőkés volt. A kés a nyomozó hatóság több alkalommal is a vádlott elé tárta, aki abban az általa használt kés ismerte fel. Ennek megtörténtét ugyan a tárgyaláson már tagadta a vádlott, miszerint a kés nem ismerte fel, illetve mondta, hogy ez nem az a kés, mégis az ellenkezője került jegyzőkönyvbe.

A bíróság mérlegelése szerint a megtalálás körülményei egyértelműen bizonyították, hogy az elkövetés eszközéről van szó, a vádlott állítása ezeket a tényeket nem cáfolhatja meg, ezt ismét csak a manipulatív megnyilvánulásaként lehet értékelni.

Adódik a kérdés, hogy a vádlott miért gondolta, hogy számára kedvezőbb, ha egy kevésbé hegyes kés jelölt meg utóbb az elkövetés eszközeként, hiszen, hogy azzal a sértett sérülését elérje, nagyobb erőfeszítésre lenne szükség.

A vádlott által az orvosszakértőnek lerajzolt kés azonban csaknem teljesen megegyezik pengéje jellegzetességeit tekintve a lefoglalt kés pengéjének formájával. Ha még azt is állapította volna meg a bíróság, hogy nem látja bizonyítottnak, hogy a lefoglalt kés az elkövetés eszköze, a vádlott számára kedvezőbb elbírálást ez sem tett volna lehetővé, hiszen az az eszköz, amivel a cselekményt elkövette, alkalmas volt a véna és a fejbiccentő izom átvágására és alkalmas lett volna az artéria átvágására is. Tehát az eredmény, illetőleg a szándék szempontjából nem lenne különbség a lefoglalt kés, illetőleg egy másik kés, mint elkövetés eszköze között. Ezért sem volt indokolt ebben az esetben költséges és időigényes vérvizsgálati eljárás, illetve DNS vizsgálati eljárás lefolytatása, egyébként erre irányuló indítványát a védő a bizonyítási eljárás eredményére figyelemmel vissza is vonta.

... valószínűleg felelőssége mérséklése végett arra is hivatkozott, hogy több alkoholt fogyasztott a cselekmény elkövetése előtt, mint amit a nyomozás során mondott. Hogy erről miért nem beszélt korábban, megint csak arra hivatkozott, hogy ő ezt a nyomozás során is mondta. Valószínűleg ezesetben is úgy mérlegelte magában, hogy csökkenhet a felelőssége, ha magasabb volt az alkoholos befolyásoltság szintje. Nyomozati vallomásában /nyomozati iratok 489. oldalán elmondottak szerint/ a „...” kocsmában ivott egy fél vegyes és egy üveg olcsó sört reggel 8 óra, 1/2 9 tájban. A tárgyaláson elmondottak szerint még 10 óra felé is ivott, illetőleg még egy másik kocsmában is ivott, azaz három alkalommal is. Ezzel szemben a véralkohol mérési eredmény a vérvétel időpontjára, 11 óra 47 percre vonatkoztatva 0,31 gramm/liter /ezrelék volt, ami a klinikai tüneteknek is megfelel, és a cselekmény időpontjára, 10

óra 20 percre vonatkoztatva 0,53 gramm/liter/ezrelék alkoholnak felel meg, ami igen enyhe fokú alkoholos befolyásoltságot jelent.

A szakértő jelenlétében a vádlott pontosította az italfogyasztást, 1/2 7 és 10 óra között 3 fél dl töményt, illetőleg sört és málnás fröccsöt ivott. A mérési eredményre vonatkoztatva a szakértő kizárta annak lehetőségét, hogy a vádlott aznapi italfogyasztása megtörténhetett abban a mennyiségben, ahogy a tárgyaláson erről a vádlott beszámolt. A mérési eredmény a vádlott nyomozás során tett vallomásaiban elmondott italfogyasztást igazolta vissza, ami alapján megállapítható, hogy a cselekmény időpontjában igen enyhe alkoholos befolyásoltság alatt állhatott.

Az orvosszakértőt követően az elmeorvos szakértő is megerősítette azt a véleményét, hogy az ittasság a szokványos ittasság kategóriájába tartozik, nincsenek olyan jelek, amely patológiás részegre vagy abortív patológiás részegségre utalnának.

A cselekmény lényegében folyamatos, időben, térben egymás utáni, nincsenek benne érzékszervi zavarok, vizuális zavarok, ami a tudatzavart, elmebeteg patológiát alapozná meg, a szétesésre, a motiválatlan cselekvésre utalna.

A vádlottnál széles körű, de enyhe mértékű szellemi leépülés, elbutulás található, meglassultsággal, indítékszegénységgel, ösztönös életvezetéssel. Ezen szellemi leépülés és személyiségstruktúra, regresszió a rendszeres alkoholfogyasztás következménye. Nevezett a szakértő alkoholistának minősítette. Szellemi leépülése és személyiségzavara a cselekmény idején is megvolt, a cselekmény kialakulásához hozzájárult, ezért enyhe mértékben korlátozottan tartották cselekménye társadalomra veszélyes következményeinek felismerésében illetőleg a felismerésnek megfelelő magatartás tanúsításában.

A tárgyaláson kifejtették, hogy a személyiségzavar és a szellemi leépülés lényegében az alkoholra vezethető vissza, 18 éves kora óta alkoholizál, ha lehetősége van rá. Ez odavezetett, hogy ő a társadalomban marginalizálódott, lényegében apjával kapcsolata nincs, testvérével kapcsolata nincs, felesége nem volt, élettársa nem volt, gyereke nincs, tehát abszolút izolálódott.

Ennek megfelelően formálódott a személyisége, öntörvényű, bizonyos mértékű asszociális, antiszociális értékrendet épített ki magában. Ehhez még hozzájön az alkohol butító hatása. Az mondható, hogy enyhe mértékben az alkohol miatt tompább, feledékenyebb, főleg a közelmúlt időpontokra vonatkozóan.

Ez az állandó szellemi tompasága, a mérsékelt fokú leépülés, illetőleg ez a diszkrépancia a személyiségstruktúrájában most is megvan, és ez az, ami általánosságban enyhe mértékben korlátozza a belátási képességét. Nyilván azt tudja, hogy ölni nem szabad, azt is, hogy késsel lehet ölni, éles késsel könnyebb ölni, ilyen alapvető dolgokat tud, de összességében a mérlegelésben, a cselekvéssorozatoknak a kellő mérlegelésében, elemzésében a vádlott hátrányban van a személyiségzavara és tompasága, szellemi leépülése miatt, ezért állapították meg a szakértők az enyhe mértékű korlátozottságot.

A fenti módon megállapított tényállásból vont le következtetést a bíróság ... vádlott bűnösségére és nevezett felelősségét a Btk. 166. § /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdés b./pontja szerint minősülő, nyereségvágyból elkövetett emberölés büntettének a Btk. 16. §-a szerinti kísérletében állapította meg.

A vádlott szándékára a cselekmény véghezvitele időpontjában fennálló konkrét tudattartama alapján vonható le következtetés. Emberölés büntette, illetve ennek kísérlete esetén az elkövető tudata átfogja a sértett halála bekövetkezésének a lehetőségét, és ezt kívánja vagy ebbe belenyugszik.

Az elkövetés időpontjában fennálló tudati állapotra a külvilágban megnyilvánult és így megismerhető tárgyi és alanyi tényezőkből kell visszakövetkeztetni.

Ezen tényezőket mérlegelve a bíróság ... bűnösségét emberölés büntettének egyenes szándékkal elkövetett kísérletében állapította meg.

A cselekmény elkövetéséhez a vádlott az emberölés elkövetésének egyik tipikus eszközét, a meglehetősen méretes, 14,5 cm pengehosszúságú, rendkívül hegyes, éllel bíró kést vett magához.

A vádlott ugyan azt adta elő, hogy a késre azért volt szüksége, hogy használja, ha úgy adódik, ezzel szemben a sértettnek esélyt sem adott, hogy a felszólításra esetlegesen értékeit átadja, azonnal cselekedett, szúrt, felülről lefelé irányban, s ennek során létfontosságú szervet, a nyakat célozta meg. Csak a véletlen mulott, hogy a nyaki verőér elvágása nem történt meg, és a sértett elvérzés következtében a mentők helyszínre érkezéséig nem halt meg. A ténylegesen bekövetkezett vénasérülés is vezethetett volna halálos eredményre, orvosi beavatkozás nélkül. A kifejtett erőnek, az eszköz jellegére és a célba vett testtájakra figyelemmel nincs jelentősége.

A vádlott kitartó volt elhatározásában, kétszer szúrt, a harmadik szúrást a sértett határozott ellenállása akadályozta meg, minek során a kést a vádlottól elvette. ... célja megvalósításával ekkor sem hagyott fel, a közelben lévő fahasábbal ütlegelte - maga által érzetten - nagy erővel a sértettet és lényegében a dulakodásnak harmadik személy közbelépése vetett véget.

Amíg a kiérkező rendőrökre vártak, a vádlottnak arra is volt figyelme, hogy az elkövetés eszközét elrejtse, illetőleg egy alkalommal kísérletet is tett a helyszínről való távozásra, azt a látszatot keltve, hogy nem ő volt az elkövető.

... nála gyengébbnek vélt fizikumú, idős, női személyt választott áldozatául, de saját fizikai erejét nem jól mérte fel és tévedett ... harcos ellenálló képességének megítélésében.

Mindezen körülmények tehát azt bizonyítják, hogy a vádlott a sértett életének kioltására törekedett, annak anyagi javai megszerzése végett, ami a minősített eset megállapítását indokolja.

A cselekmény - elsősorban a sértett hatékony ellenállása miatt - kísérleti szakban maradt. A kísérlet azonban befejezett kísérlet, mivel a vádlott mindent megtett cselekménye befejezéséhez, elsősorban a sértett ellenállása és a segítségül hívott személy fellépése akadályozta meg a befejezésben.

A kísérlet egyben közeli kísérlet, az okfolyamat elindult, a reális lehetősége fennállt az eredmény bekövetkezésének. A halálos eredmény elmaradása csak a véletlenül múlt.

A nyereségvágyból elkövetett emberölés büntetettét az elkövetéskor hatályos Btk. 10 évtől 20 évig terjedő szabadságvesztéssel, illetőleg életfogytig tartó szabadságvesztéssel rendeli büntetni.

A cselekmény elkövetése idején már hatályban volt a Btk. 83. §-ának /2/ bekezdése, miszerint a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke az irányadó, ami jelen esetben 15 év szabadságvesztés.

A Btk. 24. § /2/ bekezdése értelmében ugyanakkor a büntetés korlátlanul enyhíthető, ha az elmeműködés kóros állapota az elkövetőt korlátozza a cselekmény következményeinek felismerésében vagy abban, hogy a felismerésnek megfelelően cselekedjék.

A büntetés kiszabása során enyhítő körülményként értékelte a bíróság a vádlott büntetlen előéletét, azt, hogy a cselekményt legalább részben, az eljárás során végig beismerte. További enyhítő körülmény, hogy a vádlott enyhe fokban korlátozott volt cselekménye társadalomra veszélyes következményeinek felismerésében, és enyhítő körülmény még az, hogy a cselekmény kísérleti szakban maradt.

Súlyosító körülmény ugyanakkor az ittas állapotban történő elkövetés, az, hogy az idős sértett sérelmére elkövetett élet, testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottak országosan és helyi szinten is, továbbá a cselekmény kísérleti volta mellett, hogy az közeli és befejezett kísérlet. Súlyosító körülmény a szándék egyenes volta.

Ezen bűnösségi körülményeket mérlegre téve, különös figyelemmel a vádlott beszámítási képességének korlátozása miatt megnyíló korlátlan enyhítésre, továbbá a kísérleti szakban maradt cselekményre tekintettel a Btk. 87. § /3/ bekezdésében biztosított, úgynevezett kétszeres enyhítés lehetőségére, a bíróság a középérték mintegy fele részében határozta meg a vádlottra kiszabott szabadságvesztés tartamát. Álláspontja szerint a 8 év fegyházbüntetés megfelelően szolgálja a Btk. 37.§-ában megfogalmazott büntetési célokat, az szükséges, de egyben elégséges is ezek eléréséhez.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 42. § /2/ bekezdés b/2. pontja alapján fegyház fokozat.

Az élet elleni bűncselekményt elkövető személy méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, ezért attól a bíróság a Btk. 63. § /1/ bekezdésében meghatározott tartam középmértékéig, a Btk. 62.§ /1/ bekezdése alapján eltiltotta.

A Btk. 99. § /1/ és /2/ bekezdése alapján rendelkezett a megyei bíróság az előzetes fogvatartás szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

A konyhakést a vádlott a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használta, ezért azt a bíróság a Btk. 77. § /1/ bekezdés a./ pontja alapján elkobozta.

A vádlott úgy nyilatkozott, hogy a tőle lefoglalt ruhadarabokra nem tart igényt, csak az ügynevezett járóbotra. A sértett a lefoglalt dolgok közül semmit nem kért vissza.

Tekintettel arra, hogy a vádlottól lefoglalt járóbot a bűncselekménnyel összefüggésbe semmilyen módon nem hozható, annak tartása jogszabályba nem ütközik, arra igényt a vádlotton kívül senki nem jelentett be, így a bíróság a Bj. 112/2011. számú bűnjeljegyzéken 5. sorszám alatt nyilvántartott járóbot lefoglalását a Be. 155. § /1/ /4/ és /5/ bekezdése alapján megszüntette és a terheltnek rendelte kiadni.

A 7. sorszám alatti fémrúd és 8. sorszám alatti bot lefoglalását a bíróság ugyancsak megszüntette és azt a /2/ bekezdésre tekintettel a tulajdonosának, ...nak rendelte kiadni, annak ellenére, hogy a sértett ezt kifejezetten nem kérte. A bíróság megítélése szerint fenti két tárgy, különös figyelemmel a bűnjeljegyzéken is a bottal kapcsolatban tett megjegyzésre, miszerint új és ép jellegű, úgy ítélte meg, hogy értéket képvisel, annak megsemmisítése nem indokolt.

Az egyéb bűnjelek vonatkozásában, mivel arra senki nem tartott igényt és szennyezett voltak miatt, valamint a talaj és vérminták jellegére tekintettel a bíróság azok lefoglalását megszüntette és a /8/ bekezdés értelmében megsemmisítésüket rendelte el.

Az eljárás során elsődlegesen a szakértői munkadíjakból, kirendelt védő díjából és tanúk útiköltség térítéséből szükségszerűen felmerült, kétségtelenül nem kevés, de a cselekmény súlyához képest aránytalannak semmiképpen nem tekinthető bűnügyi költség viselésére a Be. 338. § /1/ bekezdése alapján a bűnösnek kimondott vádlottat kötelezte.

Balassagyarmat, 2011. november 25. napján

Dr. Varga Zsolt sk.

a tanács elnöke az aláírásban akadályozott Horváth Dániel és Halász-Szabó Ferenc
ülönkök helyett is.